

Gerb. kollege!

Nepaprastai buvau patenkintas Jūsų apsilankymu Panevežy. Man truputį nepatogu buvo dėl ištarinėjimų mano adresu. Žinoma, neto panašaus aš nesitikėjau, bet reikia skaityti su įvykusiu faktu. Mano prestižui reikia „remonto“, kas, kiek aš išivaizduoju, ir pavyko susitikimo metu. Be to ir man rūpejo pasikalbėti su Jumis. Aš mėgčiau išivaizduoti Algirdo sesutės taip lengvai galvojančios. Algirdas pažinau kaip stiprią, protinę jėgą, aukšto laipsnio humanistą. Netko kito laukiau ir iš Jūsų. Mano tikesciai manęs neapnykė. Štai kodėl aš ir esu patenkintas.

Žinot, kad kiek būčiau atibastes dirbti į Biržius. Negavęs darbo Ramygaloje (matyt jie bijo nepažįstamų), nutariau jį ieškoti Panevežy. Einu vienur, einu kitur darbo nėra. Po nekuro darbo užėinu inventurizacijon. Gra. Butinai reikalinga inventurizatoriu-technikų Biržuose (Panevežio skyriui paklauso keli kiti apskriviai). Skiria mane ten, bet aš nesutinku. Argumentuoju sunkiomis sąlygomis. Kontoros viršininkas nustebęs, kad aš taip žneku. Jis mane užtikrina, kad nei kiek neblogiau, kaip kitur. Pagaliau pastiria į Lokiškį. Neužilgo išvažiuosiu.

Šiaip pas mane viskas po senovei. Tą Algirdo laiškus daugiau negavau. Aukštyvesniuose savo laiškuose Algirdui, savo adresu tam tikrais sumetimais neminodžiau. Siūliau susiti pas Jus. Kaip aš apskaičiuoju, jau turėčiau gauti pirmus atsakymus. Jie kartais bus man, malonekite prisiusiti.

Šas pas Jus idomesnis? Kaip sėkmingai parvažiavot?

Ņei kartois rāšytumēt man, prašau rāšyti senu adresu. Kol kas
dar gyvenu Panevėžy, ir tikslaus ievaivavimo laika ir kur apisto-
sū nežinau. Apsistojis vēl parašysiu. Tuo ir baigsiu!

Viso gero!

Panevėžys,
1948. 11. 13.

L. Setraitis

Aldute,

Jau gerokas laiko gabalas, kai pasiunčiau
Jums laiškutį, bet man nieko neatsakėte. Gal
būt išvašiarote kur nors atostogauti ir neesate
namuose. Perita, ryki rašydama, žadejau už-
sukti pas jus, bet lietus neleido įgyvendinti
pasiūpymo, o beto ir jūsų tylėjimas mane
sulaukė. Gal būt užpykote ant manęs už tokį
riekimą. Aš labai atsiprašau. Aš irgi norėčiau
užmiršti neusipratinus ir viską kas neaišku
peržiūrėti iš pagrindų. Mūsų tikslas nelei-
džia mums sicaustis ir statyti rągas, kurti
kaprizingius. Jeigu neišdesite veto ir exate
namuose, tai prie pirmos progos užsuk-
siu.

Jau nemaža pluošta, laiškų, gavau
ir iš Algirdo. Jis man rašo, kad praesėte jam
mano ketinimus. Aš irgi stengiausia paaiš-
kinti ir prašiau patarimų ir nurodimų.
Gavau pirmus to rezultatus. Jis suįjaudinęs

ir pralinksmejes ir, atrodo, laukia reikalo vys-
tymosi. Mes, manau, neturim likti pasyoni ir
ramiai žiūrėti į jo susijaudinimą. Jo me-
diaginei vel šiek tiek sustiprėję, ir galim,
bent dalinai, tęsti darbą ir prašysiu jus
sutikti atnaujinti derybas. Galim gal-
pau nebekipote manęs. Dirbkim kol dar
laikas.

Tas manau nieko ypatingo. Dirku čia
pat ir tą pat. Turėjau nemažą susiduri-
mą su savo tiesioginiu viršininku inžinierium
kontrolierium. Neapsakomai nemalonu, bet
litaip nebuvo galima. Buvau priversta
aplaužyti jam ragus.

Tai tuo tarpu! Lėčiau
atsakymo ir sutikimo!

VIII. 7.

Karys

Maute,

Nors jau metę ketvertis prašenko nuo to, kai
gavam paskutini, Algio laiškas, ir ne vienas išsim-
čiau jam, bet daugiau negaunu. Matyti yra kaž-
kas, dėl ko jis neraišo. Mano adreso nežinojimą, jis
laugvai nugalėtų, jei nežinotų, - klaustų jį su.

Das nei vieni metai, nei vienas miestas, ne-
buvo man toks nuobodus, kaip Rokiškis. Ši nega-
liu susigyventi su jo nuotakomis, idealais. Šis
meska minios, tas - niekinamas jos! Ši čia tarp
svetimų žmonių. Jie man per daug kasdieniški, o
aš pems neįprantamas. Aš nesiteisiu iki jų lygio,
aš nemoriai girtuokliauti ir išmaldoti kietų. Mano
tikslas greitai priesingas. Mėgą gūi ištesėti.

Matan, kad ū jis stegia kažkas, jaučiasi
kokis tai nepasitenkinimas, nuobodumas - sunki
nuotaka. Aš irgi mėginan išlieti savo "tulžį".

Kas pas jus? Todėl nerašote, kaip einasi
pasiliktus Biržuose, kaip manytai su tarnyba?

Ar tai dirku čia pat ir daug. Dirku ir
dieną mašdang po 14 valandų. Gal tiek ir
medirbėian, bet nėra ką veikti, nėra kur
muciti, su kur turiningai pasišneketi.

Atėi ir sveikinimus. Sėdi!

X.26.

Lazys.

Aldute,

Štai jau es naujoje darbovietėje Kuršėnuose.
Paskyri ne į Telšius, bet čia. Sėdžiu namuose ir
„davatkaupiu“. Sekmadienis. Nėra ką veikti ir pasi-
noru. Visa diena sėdineju, vaikštineju pokam-
bari, skaitau senus laiškus. Peiketu kai kam
parašyti, bet sunkiai sekasi susikaupti negaliu.
Ta ko! Nežinau.

Kas gero iš Algirdo? Parašykit ką nors jam apie
mane ir man apie jį. Parašykit, kad jis man ra-
šytų jūsu adresu, o jūs persiųsite man. Taip gal
geriau. Atsiųskite jo adresą man. Aš jam tiesiai
nurašysiu. Jau pusė metų, kai nieko nežinau
apie jį. Mane tas jaudina. Aš nepernešiu.

Nemustebsite, jei mane pamatysite Biržuose. Dabar
aš toirtai laikysiuosi savo pozicijose.

Kuršėnai, Vilniaus 7^a, Sekmės!

17.

Kv.

Sikrai nepunkiai pauciuosi pradėda-
mas rašyti Jūsų laiską. Šis per daug didelis
slunkius, kad iki šiol nesuradau minutes laiko
atsakyti į ankstyvesnius Jūsų laiskus. Toks mano
pasielgimas teisėtai sukels Jums nepatikinimą.
 Nors gal ir atsirastų argumentų kalbantių už ma-
ne, bet jie Jūsų akyse neturės jokios reikšmės,
-kaip, gal būt, ir kieno nors -mano akyse. Užtai
ir nemėginsiu teisintis bet patenkisiu tik
atsiprašymu.

Kaip jau pastebėjot, praeituose laiškuose
aš mėginau, jei taip galima išsireikšti, spręsti
šiekįs tokią problemą. Tas man išėjo taip nevy-
kusiai, kad aš Jūsų akyse gavau jau kitą vertę.
Be to likau „samokslininku“. Šis ankščiau minėjau,
kad kol kas dar nesugebu raštu diskutuoti, nes
kol viena mintis užrašau, jau šimtai po galva
švilpauja. Dėl to ir nerisaka kaip reikalas išsireikšti.
Neesu samokslininku, užkulisininku, bet nesmerkti

tokių bausių ydų, papročių būtu tas pat, kas ir
parisavinti jios. Juk tautų ir žmonių nelai-
nių, pagal mane, priežastim ir yra panašūs dalykai -
ydos, papročiai. Myliu žmones ir esu pasirangęs dirbti
visuomenės, tautos gerovei. Dabartinė, apie mane
susidarusi situacija yra laikina. Laikui bėgant
sukursiu kompaniją, kuri patenkins mane, sura-
siu draugų, kuriuos tikrai bus galima pavadinti
draugais. Principų nelaužysiu ir gyvenimu stengsiu-
si būti iškęs galva, bet išplėtes akis, pastatys ausis.
Gal būt aš ir klupsiu, kaip kad jūs pranašaujate, bet pa-
mėginsiu. Aš veikiu pagal susidarusią situaciją: sustosiu,
keisiu būdą arba net ir žingsniu žingsnių atgal, kad ištvir-
tčiau, prisitaikčiau ir vėl žingsniuotiau pirmyn.

Iki šiol tikrai manęs draugu, nors ir trumpą
laiką, buvo tik Algis. Jis daug ką turėjo, ką ir aš turin,
daug tuo mes buvom panašūs. Mes abu, kaip jis
rašė man, - kalnus nuverstume.

Kodėl jis man nieko neberašo? Ar jis ir
jums tyli? Tai vėl kaž kokia paslaptis, kurios aš

Kas gero po Birzūs? Kodel nerašot, kaip
įsitaisot šiais metais, kaip manytei išėjo.

Tas mane nieko ypatingo. Tikas važiopa
senom ir pau įprastom režim. Dirku, kaip ir
ankščiau, daug, o kai pabaigiu darbaž nukodžiauju
ir biauvinosi aplinka dar daugiau. Nelūskai
įkirejo žmoniu biauvinas, uenuoširdumas, ka, ir
pats spėjau papusti, nors ir per trumpą čia
gyvenimo laiko tarpį. Nuotarka kiavui. Kiek pra-
giedreju gaves iš pažįstamų laistų ir parva-
žiaves į namus.

Tai tuo tarpui! Mano adresas Lietuvosfo
A.

Aldute,

Priis gaudamas is Jusus laiska, buvan susirupines del Algido. As maniau, kad jam pakente mano laiskai ir jis papuote is keblia, padeti. Dabar kiek apiman, bet vistiek negaliu isciaiskinti nerašymo prieasties. Greiciausia jam kas nors nepatiko. Jam as rašiau jau keleta kartu, o is jo jau du mensesiai, kaip nieko negaunu. Vienu momentu norėjau pasiusti jam siuntineli, bet, neturėdamas žinios apie jis, apie jo gyvenamą vietą, nebesiunčiau.

Jus rašote, kad jis prašo pasiusti jam pinigų. Galėčiau ir as prisideti prie to, tik neisivaizduoju, kurius būdu geriausia siusti. Kai kas sako, kad perlaida neisimoka, nes jie ten negauna. Jus tur būt siuntiny siunčiau.

Ką gero Algis rašo? Kaip jis ten gyvena ir ką dirba? Gal būt jis ką rašo ir apie prieastis, kuri privertė neberašyti man.

negatīvi ierāstinti. Gal būt čia kallas pato
lūķimas. Algis tikriāusia lauki materiālais pa-
ramos, kurios aš pam nesuteikiau. Aš per daug
dideli šuoli padariau pirmyn ir norēju
didelio, uš miršes maža, bet gan svarbu.

Parāykt Algirdo adresa, ir šiaip apī jī.

Paskutinii metu smarkiai dirbau, nes
lina gandai, kad po Naujuju Metu bus ma-
žinamos algos ir kris prekiu kainos. Norēju
daugiau ušdirbti. Neušilgo baigiu darba, ir po
poros dienu vašiuoju namo. Sen manau pra-
būti iki Naujuju Metu. Paatostogaves pora sa-
vaicūz grīžiu vėl čia.

Tai tuo tarpu!

x.11.14.

Aldonai-Karys.

Aldute,

Nelaukiu kol atsakysite į mano laiška,
bet pats vėl rašau. Beveik staiga sugel-
vojan aplėisti šis miestelis persikelti kitur.
Aš jau paprastai kilnotis iš vienos į vietą. Ga-
lėčiau čia dar kokią trejetą mėnesių pasidar-
kuoti iki visai baigsim darbą, bet man ne-
patinka biuro ryčiausykė. Tikrai dar neži-
nuu kur apstosiu. Kai vėl įsitvirtinsiu, pra-
nėsiu. Kol gaušiu mano adresą, rašykite į
manus, iš Ukmergės 49.

Štai praslinko Kalėdos. Nauji Metai irgi
čia pat. Nuotaika įvairi. Norėtusi elgtis
laisvai, būti linksmam. Tracina. Užplaukia kita
bangai-susimąstai, jautiesi kaltas prieš kai ku-
riuos. Norėtusi juos laikyti švaigždėm, juos
garkinti. Deja, vėl užplaukia banga ir nu-
plaukia nuo tų ~~ta~~ "švaigždžių" miltus, dėl
kurių atrodo baltos, blizgančios. Pamatai,
kad tai daugumoj slėmėtas, siukšlės

per apsirūkimą papuolusio s į garkintimų
daičių.

Kas grįdėti iš Algio? Taip gyvenat?

Veikinu su 1949 metais! Linkiu sekis!

xii. 31

Lazys.

Karaliūtei Aldonai

Ežero 11

Biržai



